

Daniel Kitabı — Altmış İki nömrə

William Millerin Peyğəmbərlik Baxışının Cəvahiratlarının Üzə Çıxarılması: Adventizmin “Böyük Nur”dan Uzaqlaşmasının Tənqidi Tədqiqi və Həqiqi Təməllərə Qayıdışa Çağırış

Jeff Pippenger

2024-01-26

Uilyam Millerin yuxusundakı cəvahiratlar Millerçilərin tarixində parlaqlıqlarından on dəfə daha parlaq saçacaq. Millerçilərin öz tarixləri ərzində artırılmış bilik barədə anlayışı doğru idi, lakin natamam idi. Onların anlayışı daha dəqiq bir tarixi çərçivəyə yerləşdirildikdə, bu, daha ciddi nəticələri üzə çıxarır; çünki bu, cəvahiratlarla təmsil olunan peyğəmbərlik həqiqətlərini yalnız genişləndirmir, həm də son günlərin on bakirəsi üçün sınağı meydana gətirir. Millerçi anlayışı iki pioner cədvəlində (1843 və 1850) təmsil olunmuşdur. Hər iki cədvəl Habaququn ikinci fəslində peyğəmbərlik edilmiş lövhələrin yerinə yetməsi idi və cədvəllərin Habaququn yerinə yetməsi olması, həmçinin məhz həmin həqiqətlərin Adventizmin təməl həqiqətləri olması, Peyğəmbərlik Ruhu tərəfindən bu şəkildə müəyyən edilmişdir.

1844-cü il oktyabrın 22-də baş verən böyük məyusluqdan sonra Millerçilər səmavi məbədi və məbədə aid həqiqətləri anlamağa yönəldildikcə, əsaslı həqiqətlərdən bir neçəsinin qavrayışı izzətdə artırıldı. Lakin Adventizmin 1856-cı ildə Laodikiya vəziyyətinə keçidi və 1863-cü ildə “yeddi vaxt”ı nəhayət rədd etməsi onları Laodikiyanın səhrasına apardı. 1850-ci illərdən bəri Adventizm vasitəsilə heç bir mühüm həqiqət ortaya qoyulmamışdır. Əgər bu iddiaya şübhə edirsinizsə, onda onun nə üçün yanlış olduğunu göstərin.

Millerçilər Danielin ikinci fəslinin başa düşülməsində haqlı idilər, lakin onların anlayışı məhdud idi. Adventizm heç vaxt Millerçi anlayışından irəli getmədi. Bu gün Danielin ikinci fəslində təmsil olunan səkkiz padşahlığın hamısı görünə bilər; necə ki, Danielin Navuxodonosorun yuxusunun sirrini anlamaq üçün dua etməsinin simvolikası da görünə bilər. Həmin sirr son peyğəmbərlik sirrini təmsil edir (bütün peyğəmbərlər axır günləri müəyyən edirlər) və son peyğəmbərlik sirri Yəhyanın İsa Məsihin Vəhyi kimi təqdim etdiyi şeydir. O sirr “vaxt yaxındır” deyilən zaman, möhlət bağlanmazdan dərhal əvvəl açılır və görməyi seçənlər üçün həmin sirr indi açılmaqdadır.

Daniel kitabındakı “gündəlik” barədə Millerçi anlayış ilham tərəfindən düzgün olaraq müəyyən edilmişdi, lakin 1901-ci ilə gəldikdə Adventizm bu təməl həqiqəti rədd etmə prosesinə başladı və 1930-cu illərə qədər Adventizm yenidən köhnə protestant baxışına qayıtdı; bu baxış iddia edir ki, “gündəlik” Məsihin müqəddəs məkan xidmətinin hansısa cəhətini təmsil edir. Peyğəmbərlik Ruhunun dediyinə görə, bu şeytani baxış “göydən qovulmuş mələklərdən” gəlmişdir. Bu gün “gündəlik” barədə düzgün Millerçi baxış yalnız bütpərəstliyin simvolu kimi deyil, həm də Adventizmin üsyanının simvolu kimi görünə bilər; bu isə həqiqəti sevməyənlərin üzərinə güclü azgınlıq gətirir.

Millerçilər iki min üç yüz ilin sona çatması üçün düzgün tarixə yönəldildilər və Adventizm Böyük Məyusluqdan dərhal sonra həmin peyğəmbərliklə bağlı artmış nuru tanıdı; lakin onların 1856-cı ildən 1863-cü ilə qədər, hətta elə bu günədək “yeddi vaxt”ı rədd etmələri səbəbilə, özlərinin mərkəzi sütunu və təməli olduğunu iddia etdikləri təlimdən irəliləyən heç bir nur görməmişlər. Bu gün “yeddi vaxt”ın, (görməyə hazır olanlar üçün), iki min üç yüz illik peyğəmbərliyin hər bir zaman müddəti ilə birbaşa əlaqəli olduğu görünə bilər.

İlk qırx doqquz il, torpağın hər yeddinci ildə dincəlməsi dövrünü ifadə edir ki, bu da yeddi dəfə təkrarlanır. Dörd yüz doxsan il isə yalnız qədim İsrail üçün bir sınaq müddətini deyil, həm də torpağın dincəlməsinə icazə vermək əmrinə qarşı baş verəcək üsyanın neçə il davam edəcəyini göstərir ki, nəticədə torpağın dincəlməsinə mane olunduğu yetmiş ilin ümumi sayı toplansın (və bu, məhz həmin üsyana görə əsarət dövrüdür). Məsihin əhdi təsdiq etdiyi həftə, çarmıxa qədər üç il yarım və çarmıxdan sonra üç il yarım olmaqla qurulmuşdur. Həmin həftədə Məsih bütün insanları Özünə cəlb edirdi, çünki O demişdi ki, əgər yuxarı qaldırılsa, bütün insanları Özünə cəlb edəcəkdir.

İndi bu dünyanın hökmüdür; indi bu dünyanın hökmdarı bayıra atılacaq. Və Mən, əgər yerdən yuxarı qaldırılsam, bütün insanları Özümə cəlb edəcəyəm. Yəhya 12:31, 32.

Məsihin əhdi təsdiq etdiyi və insanları Özünə topladığı iki min beş yüz iyirmi gün, Allahın Öz asi xalqını Öz əhdinin davasına görə iki min beş yüz iyirmi il ərzində səpələməsinə təmsil edir. İsrailin şimal padşahlığına qarşı icra olunan “yeddi vaxt”, e.ə. 723-cü ildə başlayıb 1798-ci ildə başa çatan iki min beş yüz iyirmi illik səpələnməni təmsil edirdi. 538-ci il bu iki dövrü ayırır və hər biri min iki yüz altmış ildən ibarət olan ardıcıl iki dövr yaradır. Birinci dövr büt-pərəstliyin müqəddəs məkanı və ordunu tapdalamasını, ikinci isə papalığın həyata keçirdiyi tapdalanmanı təmsil edir.

Eramızdan əvvəl 677-ci ildə başlayıb 1844-cü ildə başa çatan cənub padşahlığına qarşı olan iki min beş yüz iyirmi illik “yeddi vaxt” 1844-cü il oktyabrın 22-də sona çatdı. Bu, əhdin lənətinin bir rəmzidir və Kəffarə Günündə çalınmalı olan yubiley şeypurunun səsləndirilməsi ilə yekunlaşdı. 1844-cü il oktyabrın 22-də başlayan antitipik Kəffarə Günü bir zaman dövrünü təmsil edir. Bu, Təhqiqat Mühakiməsinin dövrüdür və həmin zaman dövrü ərzində yeddinin müqəddəs silsiləsi ilə əlaqəli olan yubiley şeypuru səsləndirilməli idi.

Lakin yeddinci mələyin səsinin günlərində, o şeypur çalmağa başlayanda, Allahın sirri tamamlanacaqdır; necə ki, bunu Öz qulları olan peyğəmbərlərə bildirmişdir. Vəhy 10:7.

1844-cü il oktyabrın 22-də başlamış yeddinci Surun səslənməsi, Levililər iyirmi beşdə bəyan olunduğu kimi, müqəddəs yeddilik dövrünün Yubiley Surunu təmsil edir. Millerçilər, nəhayət, iki min üç yüz illik peyğəmbərliklə bağlı tarixləndirmədə haqlı idilər və Adventizm Böyük Məyusluqdan dərhal sonra bunun daha çoxunu anlamağa başladı, lakin Millerin iki min üç yüz illik dövrə dair “cavahiri” bu gün on qat daha parlaq şəkildə işıldayır. İki min üç yüz illik dövr daxilində təmsil olunan yeddi dövrün hər bir peyğəmbərlik xüsusiyyəti, Levililər iyirmi beş və iyirmi altıncı fəsillərdəki iki min beş yüz iyirmi illə (“yeddi dəfə”) birbaşa peyğəmbərlik əlaqəsinə malikdir.

Millerçilər mürtəd protestantlığın və katolisizmin “sənin xalqının quldurları”nın, özlərini “uca tutan” və “yıxılan”ın Antiox Epifanın simvolu olması iddiasını rədd etdilər və haqlı idilər. Onlar bildirilər və həqiqəti müdafiə edirdilər ki, Allahın peyğəmbərlik kəlamında “görümü təsbit edən sənin xalqının quldurları” kimi təmsil olunan Romadır, görümü təsbit edən naməlum və tarixən əhəmiyyətsiz bir Suriya padşahı deyil.

Bu gün Adventist ilahiyyatçıları öyrədirlər ki, “sənin xalqının soyğunçuları” Antiochus Epiphanesdir. Bu gün Millerçi tarixində kənara qoyulan əvvəlki əhd xalqının görümü başa düşmədiyini və başa düşə də bilmədiyini təmsil edən dəlil (ki, bu, “sənin xalqının soyğunçuları” ifadəsinin düzgün anlaşılması ilə təsbit olunur) bir daha yenidən kənara qoyulan əvvəlki əhd xalqı tərəfindən təkrar edilir.

Vəhy olmayan yerdə xalq həlak olur; amma qanunu qoruyan nə bəxtiyardır. Süleymanın Məsəlləri 29:18.

Millerçilər, Levililər iyirmi altıda qeyd olunan iki min beş yüz iyirmi ilin (“yeddi vaxt”) Müqəddəs Kitabda ən uzun və son zaman peyğəmbərliyi olduğunu düzgün şəkildə öyrədirdilər; lakin Laodikeyalı Adventizm 1863-cü ildə həmin “cavahiratı” rədd etdi və bu gün, (görmək istəyənlər tərəfindən), aydın olur ki, Millerçilər “yeddi vaxt”ı Müqəddəs Kitabda ən uzun zaman peyğəmbərliyi kimi müəyyən etməkdə nəinki haqlı idilər, həm də “lənət”in, yəni Allahın qəzəbinin, İsrailin həm şimal, həm də cənub padşahlıqlarına qarşı icra olunduğu doğrudur.

Bu gün Daniel kitabının (başqa peyğəmbərlər kimi) müraciət etdiyi həmin iki qəzəbin müvafiq nəticələrinin, Məsihin Millerçi məbədi ucaltdığı qırx altı illik bir dövrün iki dayaq ucu (birincisi və sonuncusu) olduğu görünür; necə ki, bu, Musanın səhrada olan məskənin qurulması üçün təlimatlar alarkən dağda keçirdiyi qırx altı günlə, həmçinin Hirodun məbədi yenidən qurmasına sərf olunan qırx altı illə əvvəlcədən rəmləşdirilmişdi; fariseylər də Məsihlə söhbətlərində, alverçilər və pul dəyişənlər tərəfindən “dağıdılmış” bir məbədi təmizləməklə Onun onu “dirildəcəyi” barədə, habelə qırx altı xromosomla yaradılmış bəşəri məbədinin dirilməsi barədə buna işarə etmişdilər. Bu gün Millerçi təməl həqiqətləri həmişə olduğu qədər düzgündür, lakin indi onlar on qat daha dərinidir.

Bu gün (görməyə hazır olanlar tərəfindən) görünə bilər ki, Məsih Daniel kitabının səkkizinci fəslinin on üçüncü ayəsində Özünü Palmoni (Möhtəşəm Sayıcı, yaxud Sirlərin Sayıcısı) kimi təqdim edərkən, iki min üç yüz illik bir dövrü təmsil edən bir görüntü ilə iki min beş yüz iyirmi ili təmsil edən başqa bir görüntü arasındakı əlaqəni ortaya qoyurdu. Bu iki peyğəmbərlik dövrünün münasibəti dərk edildikdə, görünə bilər ki, onlar birbaşa papalığın min iki yüz altmış illik hökmranlığı ilə bağlıdır; bu isə öz növbəsində Daniel on ikinin min iki yüz doxsan ili və həmçinin həmin ayənin min üç yüz otuz beş ili ilə əlaqəlidir.

Daniel səkkizin on üçüncü və on dördüncü ayələrindəki iki görüntü ilə əlaqəli olan peyğəmbərlik dövrləri arasında daha bir çox birbaşa əlaqələr vardır, lakin bunlar yalnız görmək istəyənlər tərəfindən tanınır. Lakin bu gün, iki görüntü vasitəsilə bir araya gətirilən bütün zaman dövrlərinin əlaqələrindən də o tərəfdə, Palmoninin adının vəhyi dayanır (Möcüzəli Sayan, yaxud Sirlərin Sayanı). Millerçilər bu iki ayə barədə haqlı idilər, lakin məhdud idilər; bu gün isə Adventizm sadəcə tam və qatı zülmət içindədir.

Dayanın və heyvət edin; fəryad edin və hayqırın: onlar sərxoşdurlar, lakin şərəbdən deyil; səndələyirlər, lakin tünd içkidən deyil. Çünki Rəbb üzərinizə dərin yuxu ruhu tökmüş, gözlərinizi yummuşdur; peyğəmbərləri və başçılarınizi, görücüləri örtmüşdür. Və hamısının vəhyi sizin üçün möhürlənmiş bir kitabın sözləri kimi olmuşdur; onu savadlı birinə verib deyirlər: “Xahiş edirəm, bunu oxu”; o isə deyir: “Oxuya bilmirəm, çünki möhürlənmişdir.” Kitab savadsız olana da verilir və deyilir: “Xahiş edirəm, bunu oxu”; o isə deyir: “Mən savadlı deyiləm.” Yeşaya 29:9–12.

Bacı Uayt göstərir ki, Uilyam Millerə Vəhy kitabı haqqında “böyük nur” verilmişdi, lakin onun Vəhy kitabının on ikinci, on üçüncü, on yeddinci və on səkkizinci fəsiləri barəsindəki anlayışı, sadəcə desək, doğru deyildi. Həmin yanlış anlayışlar iki müqəddəs cədvəldə əks olunmamışdır, lakin Vəhy kitabının doqquzuncu fəslindən əks olunan isə, İslamın üç Vay ilə təmsil olunduğunu bildirən “cəvahir”dir.

“Təbliğçilər və xalq Vəhy kitabına müəmmalı və Müqəddəs Yazıların digər hissələrindən daha az əhəmiyyətli bir kitab kimi baxmışlar. Lakin mən gördüm ki, bu kitab həqiqətən də son günlərdə yaşamaq üçün xüsusi faydası üçün verilmiş bir vəhydir ki, onlara öz həqiqi mövqelərini və vəzifələrini müəyyən etmələrində yol göstərsin. Allah Uilyam Millerin zəhnini peyğəmbərliklərə yönəltdi və ona Vəhy kitabı barədə böyük işıq verdi.” Early Writings, 231.

Bacı Uaytın yazılarında “böyük işıq” ifadəsi çox məlumatlandırıcıdır. Miller Vəhy kitabındakı kilsələri, möhürləri və şeypurları anlayırdı, çünki müqəddəs mələklər bu mövzularda “onun zəhninə istiqamət verirdilər”. Millerə verilən “böyük işıq” iki müqəddəs lövhə üzərində təmsil olunmuşdu və “böyük işıq” olan doktrinal həqiqətlər onun yuxusunda “cəvahiratlar” kimi müəyyən edilmişdi. Adventizmə həmin “böyük işıq” verilmişdi və o, 1863-cü ildən etibarən saxta cəvahiratlarla onu ört-basdır etməyə başladı. “İşıq” prinsipinə görə, “ışıq” Məsihin bir şəxsi və ya bir xalqı mühakimə etmək üçün istifadə etdiyi şeydir.

“İşıq” təkcə bir xalqı mühakimə etmir, həm də onların müqavimət göstərməsəydilər malik ola biləcəkləri “ışıq” da onları mühakimə edir (bunun çoxsaylı nümunələrindən yalnız biri kimi, 1856-cı ildə etdikləri kimi). “İşıq”la əlaqəli digər xüsusiyyət isə budur ki, rədd edilən “ışıq” ona müvafiq dərəcədə qaranlıq hasil edir. Adventizm, Adventizmin təməllərini təmsil edən və Allah tərəfindən Millerə verilmiş “böyük işıq” rədd etdi və üstünü örtüdü.

“Zahirin altını görə, bütün insanların ürəklərini oxuyan Şəxs “böyük işıq” almış olanlar haqqında belə deyir: “Onlar öz əxlaqi və ruhani hallarına görə nə izzətə çəkir, nə də heyvətə düşürlər.” Bəli, onlar öz yollarını seçmişlər, və onların canı öz iyrəncliklərindən zövq alır. Mən də onların aldanışlarını seçəcəyəm və qorxduqları şeyləri başlarına gətirəcəyəm; çünki Mən çağıranda heç kəs cavab vermədi; Mən danışanda onlar qulaq asmadılar; əksinə, gözlərimin önündə pislilik etdilər və Mənim razı qalmadığım şeyi seçdilər.” “Allah onlara qüvvətli azgınlıq göndərəcək ki, yalana inansınlar”, çünki “xilas ola bilmələri üçün həqiqət məhəbbətini qəbul etmədilər”, “haqsızlıqdan isə zövq aldılar.” Yeşaya 66:3, 4; 2 Salonikililərə 2:11, 10, 12.

“Səməvi Müəllim soruşdu: ‘Ağlı, sizin doğru təməl üzərində qurduğunuz və Allahın işlərinizi qəbul etdiyi iddiasından daha güclü hansı aldanış yoldan çıxara bilər, halbuki əslində siz bir çox şeyi dünyəvi siyasətə uyğun olaraq həyata keçirir və Yehovaya qarşı günah edirsiniz? Ah,

bu böyük bir aldatmadır, heyranedicı bir vəhmdir; “bir vaxtlar həqiqəti tanımış” adamlar dindarlığın formasını onun ruhu və qüvvəsi ilə səhv saldıqları zaman; özlərini zəngin, var-dövləti artmış və heç nəyə ehtiyacı olmayan hesab etdikləri halda, əslində hər şeyə möhtac olduqları zaman bu aldanış zəkalara hakim olur.” Testimonies, 8-ci cild, 249, 250.

1856-cı ildə Adventizmin çevrildiği Laodikeyə, bir vaxtlar özlərinə “böyük nur” verilmiş, lakin İkinci Salonikililərdə deyilən “qüvvətli azgınlığı” almağa məhkum olanları təmsil edir; bütün bunlarla yanaşı, onlar saxta sikkələrin və cəvahiratların daxil edilməsi vasitəsilə qurduqları yalan təməlin Allah tərəfindən təyin edildiyinə inanırlar, halbuki əslində bu, qum üzərində qurulmuş bir təməldir. Adventizm “böyük nur, böyük dəlil” almış “bir kilsədir”, lakin o, Rəbbin “göndərdiyi xəbəri” rədd etmiş bir “kilsədir” və o vaxtdan bəri “ən əsassız iddiaları, yanlış fərziyyələri və saxta nəzəriyyələri” qəbul etmişdir.

“Təqdis olunmamış xidmətçilər özlərini Allaha qarşı səfərbər edirlər. Onlar bir nəfəsdə həm Məsihi, həm də bu dünyanın allahını tərifləyirlər. Zəhirdə Məsihi qəbul etdiklərini etiraf etdikləri halda, Barabbanı qucaqlayırlar və öz əməlləri ilə deyirlər: “Bu Adamı yox, Barabbanı.” Qoy bu sətirləri oxuyanların hamısı diqqətli olsun. Şeytan nəyə qadir olduğunu lovğalıqla bəyan etmişdir. O, Məsihin Öz kilsəsində mövcud olmasını dua etdiyi birliyi dağıtmağı düşünür. O deyir: “Mən çıxıb gedəcəyəm və aldada bildiklərimi aldatmaq, tənqid etmək, mühakimə etmək və təhrif etmək üçün yalançı bir ruh olacağam.” Qoy hiylə və yalançı şahidliyin oğlu “böyük nur almış,” böyük dəlillər görmüş bir kilsədə qəbul edilsin, o zaman həmin kilsə Rəbbin göndərdiyi xəbəri rədd edəcək, ən əsassız iddiaları, yanlış fərziyyələri və saxta nəzəriyyələri qəbul edəcək. Şeytan onların ağılsızlığına gülür, çünki həqiqətin nə olduğunu bilir.”

“Bir çoxları əllərində yalan peyğəmbərliyin məşəli ilə minbərlərimizdə duracaqlar; bu məşəl Şeytanın cəhənnəmi məşəlindən alovlandırılmışdır. Əgər şübhə və imansızlıq bəslənersə, sədaqətli xidmətçilər özlərini çox şey bildiklərini düşünən xalqın arasından götürüləcəklər. Məsih dedi: “Əgər sən də, heç olmasa bu öz günündə, sənin sülhünə aid olan şeyləri biləydin! Lakin indi onlar sənin gözlərindən gizlədilmişdir.”

“Bununla belə, Allahın əsası sarsılmaz dayanır. Rəbb Özününküləri tanıyır. Təqdis olunmuş xidmətçinin ağzında hiylə olmamalıdır. O, gün kimi açıq, pisləyin hər cür ləkəsindən uzaq olmalıdır. Təqdis olunmuş xidmət və mətbuat bu əyri nəslin üzərinə həqiqət işığını saçmaqda bir qüvvə olacaq. İşıq, qardaşlar, bizə daha çox işıq lazımdır. Sionda şeypur çalın; müqəddəs dağda həyəcan signalı verin. Rəbbin qoşununu, təqdis olunmuş ürəklərlə, Rəbbin Öz xalqına nə deyəcəyini eşitmək üçün toplayın; çünki O, eşidəcək olanların hamısı üçün artmış işıq vermişdir. Qoy silahlansınlar və təchiz olunsunlar, döyüşə — Qüdrətlilərə qarşı Rəbbin köməyinə çıxsınlar. Allah Özü İsrail üçün işləyəcək. Hər yalançı dil susdurulacaq. Mələklərin əlləri qurulmaqda olan aldadıcı hiylələri alt-üst edəcək. Şeytanın istehkamları heç vaxt zəfər çalmayacaq. Qələbə üçüncü mələyin xəbəri ilə olacaq. Necə ki, Rəbbin qoşununun Sərkərdəsi Yerixonun divarlarını uçurdu, eləcə də Rəbbin əmrlərinə riayət edən xalqı zəfər çalacaq və bütün qarşı duran ünsürlər məğlub ediləcək. Göydən göndərilmiş bir xəbərlə onların yanına gəlmiş Allahın qullarından heç bir can şikayət etməsin. Artıq onlarda qüsurlar axtarmayın, deyərək: “Onlar həddindən artıq qətiyyətlidirlər; çox sərt danışirlər.” Onlar sərt danışa bilirlər;

amma buna ehtiyac yoxdurmu? Əgər Allahın səsinə və ya Onun xəbərinə qulaq asmasalar, Allah dinləyənlərin qulaqlarını cingildəyəcək. O, Allahın sözünə qarşı duranları məhkum edəcək.”

“Şeytan mümkün olan hər cür tədbiri görmüşdür ki, bir xalq olaraq aramıza bizi məzəmmət və danlaq edən, səhlərimizi kənara qoymağa bizi nəsihət edən heç nə gəlməsin. Lakin Allahın sandığını daşıyacaq bir xalq vardır. Bəziləri aramızdan çıxacaq və artıq sandığı daşımayacaqlar. Amma bunlar həqiqətə mane olmaq üçün divarlar qura bilməzlər; çünki o, sona qədər irəliyə və yuxarıya doğru gedəcəkdir. Keçmişdə Allah adamlar yetişdirmişdir və O, indi də Öz buyruğunu yerinə yetirməyə hazır, fürsət sahibi olan adamlara malikdir — elə adamlar ki, bərkidilməmiş məhlulla suvanmış divarlar kimi olan məhdudiyyətlərin arasından keçəcəklər. Allah Öz Ruhunu adamların üzərinə qoyanda, onlar işləyəcəklər. Onlar Rəbbin sözünü bəyan edəcəklər; səslərini şeypur kimi ucaldacaqlar. Həqiqət onların əlində nə zəifləyəcək, nə də öz qüvvəsini itirəcək. Onlar xalqa öz üsyanlarını, Yaqub evinə də öz günahlarını göstərəcəklər.” Testimonies to Ministers, 409–411.

“Müntəzəm”in şeytani rəmzini Məsihin rəmzi kimi müəyyənləşdirmək, “Məsihi və bu dünyanın allahını eyni nəfəsdə tərifləmək” deməkdir. Onlar zahirdə Məsihi qəbul etdiklərini etiraf etsələr də, Barabbani qucaqlayırlar və əməlləri ilə deyirlər: “Bu Adamı yox, Barabbani.” Millerin yuxusunda “cəvahirat” kimi təsvir olunan, həmçinin iki müqəddəs lövhə üzərində qrafik şəkildə göstərilən həqiqətlər, Millərə verilmiş olan “böyük işıq”dır; Adventizm isə onu rədd etmişdir.

Onlar şeytani bir simvolla Məsihi mədh etdiklərini iddia edir və Allahın təməli üzərində dayandıqlarını söyləyirlər; halbuki bu, həmin qüsurlu doktrinal quruluş üzərində mövqe tutanların hamısına güclü azgınlıq gətirən saxta bir təməldir. Günəş altında yeni heç nə yoxdur və müasir İsrail sadəcə qədim İsrailin peyğəmbərlik addımları ilə yeriyir.

“Bir məsələ canıma ağır yük olur: işıq və həqiqətə davamlı müqavimət, habelə fəal əməkdə iştirak etmiş, dəlilin üstünə dəlil yığıldığı halda Allahın göndərdiyi xəbərin işini puça çıxarmaq üçün təsir göstərmiş olanların təsiri nəticəsində itirilmiş Allah məhəbbətinin böyük yoxluğu. Mən onları Yəhudi xalqına yönəldir və soruşuram: sınaq müddətinin lap sonuna qədər qardaşlarımızı eyni kor müqavimət yolu ilə keçib getməyəmi buraxmalıyıq? Əgər nə vaxtsa bir xalqın sükut etməyəcək, gecə-gündüz fəryad edib Allahın verdiyi xəbərdarlıqları səsləndirəcək həqiqi və sadıq keşikçilərə ehtiyacı olmuşdursa, bu, Yeddinci Gün Adventistləridir. Böyük işıq almış, mübarək imtiyazlara nail olmuş, və Kəfənahum kimi imtiyaz baxımından göylərə ucaldılmış olanlar, görəsən, bu imtiyazlardan faydalanmamaq üzündən verilmiş işığın böyüklüyünə uyğun qaranlığa tərک ediləcəklərmi?”

“Ümumi Konfransda toplaşacaq qardaşlarımıza müraciət etmək istəyirəm ki, Laodikiyalılara verilmiş xəbəre qulaq assınlar. Onların korluq halı nə qədər də dəhşətlidir! Bu məsələ təkrar-təkrar diqqətinizə çatdırılmışdır, lakin mənəvi vəziyyətinizdən duyduğunuz narazılıq islahat doğuracaq dərəcədə nə qədər dərin və ağırlıq olmamışdır. ‘Sən deyirsən: Mən varlıyam, dövlətə çatmışam və heç nəyə ehtiyacım yoxdur; və bilmirsən ki, sən yazıq, acınacaqlı, yoxsul, kor və çıpaqsan.’ Özünü aldatma təqsiri kilsələrimizin üzərindədir. Bir çoxlarının dini həyatı yalandır.” Manuscript Releases, cild 16, 106, 107.

“Qapernaum” İsanın Öz şəhəri olaraq seçdiyi şəhər idi.

“İsa Kapernaumda gediş-gəlişli səfərləri arasındakı fasilələrdə yaşayırdı və ora ‘Onun öz şəhəri’ kimi tanınmağa başladı.” O, Qalileya dənizinin sahilində, əgər birbaşa onun üzərində deyildisə, gözəl Gennesaret düzənliyinin sərhədləri yaxınlığında yerləşirdi.” The Desire of Ages, 252.

Məsih qədimdə Yerusəlimi seçdiyi kimi, Kapernaumu da seçdi.

Onun oğluna isə bir qəbilə verəcəyəm ki, qulum Davudun Mənim qarşımda həmişə Yerusəlimdə — Öz adımla orada qoymaq üçün seçdiyim şəhərdə — bir çırağı olsun. 1 Padşahlar 11:36.

Məsih 1844-cü ildə Adventizmi Öz şəhəri olaraq seçdi və 1863-cü ilə qədər Adventizm Laodikeya rahatlığının və fəravanlığının rəmzi olan “Yerixo” şəhərini yenidən qurmuşdu. Qədim İsraildə necə idisə, müasir İsraildə də elədir. Adventizm inanır ki, onlar Allahın xüsusi şəhərinin vətəndaşlarıdır, lakin vətəndaşlığın sübutunu təmin edən “böyük nuru” rədd etmişlər. Eli, Xofni və Finxasın dövründəki Şilo kimi, Adventizm də qəbul etmək imkanı verildiyi “böyük nur”a görə mühakimə olunacaqdır.

“Allahın övladları olduqlarını iddia edənlər arasında nə qədər az səbir göstərilmiş, nə qədər çox acı sözlər söylənmiş, bizim imanımızdan olmayanlara qarşı nə qədər çox məhkumedicilik sözlər dilə gətirilmişdir. Çoxları başqa kilsələrə mənsub olanlara böyük günahkarlar kimi baxmışdır, halbuki Rəbb onlara belə baxmır. Başqa kilsələrin üzvlərinə bu cür baxanların Allahın qüdrətli əli altında özlərini alçaltdırmağa ehtiyacları vardır. Onların məhkum etdikləri kəslərin bəlkə də çox az nuru, az imkan və imtiyazları olmuşdur. Əgər onlar kilsələrimizin bir çox üzvlərinin malik olduğu nura malik olsaydılar, ola bilsin ki, daha böyük sürətlə irəliləmiş və öz imanlarını dünyaya daha yaxşı təmsil etmiş olardılar. Öz nuru ilə öyünən, lakin onda yeriməyənlər haqqında Məsih belə deyir: “Lakin sizə deyirəm: qiyamət günündə Sur və Sidon üçün sizə nisbətən daha dözümlü olacaq. Və sən, Kapernaum [böyük nur almış Yeddinci Gün Adventistləri], göyə qədər yüksəldilmiş [imtiyaz baxımından], cəhənnəmə qədər endiriləcəksən; çünki səndə edilmiş qüdrətli işlər Sodomda edilmiş olsaydı, o, bu günə qədər qalardı. Lakin sizə deyirəm ki, qiyamət günündə Sodom torpağı üçün sənə nisbətən daha dözümlü olacaq.” O zaman İsa cavab verib dedi: “Sənə şükür edirəm, ey Ata, göyün və yerin Rəbbi, çünki bunları müdrik və ağıllılardan [öz qiymətləndirmələrində] gizlətmisən və körpələrə aşkar etmisən.”

“İndi isə siz bütün bu əməlləri etdiyinizə görə, Rəbb belə deyir: Mən sizə erkəndən qalxıb danışdım, lakin siz eşitmədiniz; sizi çağırdım, lakin siz cavab vermədiniz; buna görə də Öz adımla çağırılan, sizin isə ona güvəndiyiniz bu evə və sizə və atalarınıza verdiyim bu yerə, Şiloya etdiyim kimi edəcəyəm. Mən bütün qardaşlarınızı, yəni Efrayimin bütün nəslini qovduğum kimi, sizi də Öz hüzzurumdan qovacağam.”

“Rəbb aramızda böyük əhəmiyyət daşıyan müəssisələr təsis etmişdir və onlar dünyəvi müəssisələrin idarə olunduğu kimi deyil, Allahın nizamına uyğun olaraq idarə edilməlidir. Onlar Onun izzətinə tək bir nəzərlə idarə edilməlidir ki, hər vasitə ilə həlak olan canlar xilas

olunsun. Allahın xalqına Ruhun şəhadətləri gəlmişdir, lakin bir çoxları məzəmmətlərə, xəbərdarlıqlara və nəsihətlərə diqqət etməmişdir.”

“İndi bunu eşidin, ey ağılsız və anlayışsız xalq; gözləriniz var, amma görmürsünüz; qulaqlarınız var, amma eşitmirsiniz: Məndən qorxmursunuzmu? — Rəbb belə deyir; hüzurumda tir-tir əsib titrəməyəcəksinizmi? Mən qumu dəniz üçün əbədi bir sərhəd qoymuşam ki, onu aşma bilməsin; dalğaları çalxalansa da, üstün gələ bilməz; nərildəsə də, onun üzərindən keçə bilməz. Amma bu xalqın dönük və üsyankar bir ürəyi var; onlar dönüb getdilər. Ürəklərində də demirlər: Gəlin indi Allahımız Rəbbdən qorxaq; O, yağışı, həm erkənini, həm də son yağışı öz mövsümündə verir; biçin üçün təyin olunmuş həftələri bizim üçün qoruyub saxlayır. Təqsirləriniz bunları sizdən uzaqlaşdırdı, günahlarınız isə yaxşı şeyləri sizdən əsirgədi.... Onlar yetimin davasına, onun işinə baxıb hökm vermirlər, yenə də firavanlıq içindədirlər; yoxsulun haqqına isə hökm vermirlər. Bunlara görə Mən cəza verməyimmə? — Rəbb belə deyir; belə bir millətdən canım qisas almayacağımı?”

“Rəbb məcbur olub deməlidirmi: “Sən bu xalq üçün dua etmə, onlar üçün nə fəryadını, nə də duanı ucaltma, mənə şəfaət də etmə; çünki Mən səni eşitməyəcəyəm”? “Buna görə də yağışlar kəsildi, son yağış da olmadı.... Bundan sonra Mənə fəryad edib deməyəcəksənmi: Atam, Sən mənim gəncliyimdən bəri yolgöstərənimsən?”” Review and Herald, 1 avqust 1893.

Növbəti məqalədə Vəhy kitabı barədə William Millərə verilmiş “böyük işıq” üzərindəki nəzərdən keçirməyimizi davam etdirəcəyik.

“Məsih dünyaya həqiqi dini nümunə göstərmək və insanların ürəklərini və əməllərini idarə etməli olan prinsipləri ucaldatmaq üçün gəldikdə, yalan o qədər dərin kök salmışdı ki, bu qədər böyük işığa malik olmuş olanlar artıq işığı dərk etmirdilər və həqiqətə naminə ənənədən əl çəkməyə heç bir meyl göstərmirdilər. Onlar səmavi Müəllimi rədd etdilər, öz adət-ənənələrini və ixtiralarını qoruyub saxlamaq üçün izzət Rəbbini çarmıxa çəkdilər. Bu gün dünyada məhz həmin ruh təzahür edir. İnsanlar həqiqəti araşdırmağa meyilsizdirlər ki, onların ənənələri sarsılmasın və yeni bir vəziyyət nizamı gətirilməsin. Bəşəriyyət üçün daim yanılmaq təhlükəsi vardır və insanlar təbii olaraq bəşəri ideyaları və biliyi həddən artıq ucaltmağa meyillidirlər, halbuki ilahi və əbədi olan nə dərk edilir, nə də qiymətləndirilir.” Counsels on Sabbath School Work, 47.